

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 54/2022-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátskou kanceláriou, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 394/2002 a proti postupu Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 7/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 1. októbra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 394/2002 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 7/2020. V petite ústavnej sťažnosti navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadostučinenie (spolu vo výške 18 000 eur) a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľ vystupuje ako jeden zo žalovaných (od januára 2009, pozn.) v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedenom okresným súdom ako súdom prvej inštancie a krajským súdom ako súdom odvolacím.

3. Na základe skôr podanej ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu a krajského súdu v označených konaniach, ústavný súd nálezom č. k. II. ÚS 4/2021-58 z 18. marca 2021 (ďalej len „nález“) vyslovil porušenie práv sťažovateľa neefektívnou činnosťou okresného súdu. Súčasne mu priznal proti okresnému súdu finančné zadosťučinenie v sume 2 000 eur a náhradu trov konania.

4. V aktuálnej ústavnej sťažnosti sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok a práva na pokojné užívanie majetku v dôsledku celkovej dĺžky súdneho konania vedeného pred okresným súdom a pred krajským súdom. Súdne konanie sa vedie pre určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sťažovateľ údajne nemôže pokojne užívať, kým nie je rozhodnuté právoplatne a finálne v merite veci. V dôsledku porušenia označených majetkových práv došlo podľa jeho názoru aj k zásahu do jeho základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ namieta, že počas súdneho konania v trvaní viac ako 18 rokov nebol odstránený stav právnej neistoty, a to ani vydaním nálezu ústavného súdu. V tejto súvislosti ozrejmuje, že v merite veci bolo rozhodnuté rozsudkom okresného súdu z 13. júna 2018 v spojení s rozhodnutím krajského súdu z 25. marca 2021, avšak proti rozsudku krajského súdu podal žalobca dovolanie. Vec sa teda presunula na Najvyšší súd Slovenskej republiky, a pokiaľ nebude vo veci právoplatne a finálne rozhodnuté, tak bude dochádzať k porušovaniu práva sťažovateľa vlastníť majetok, keďže nehnuteľnosti, o ktorých sa koná v namietanom konaní, majú pre neho podstatný význam.

6. Keďže okresný súd a krajský súd postupujú v namietanom konaní pomaly a neefektívne, znemožňujú sťažovateľovi riadne užívať svoju nehnuteľnosť vyše 18 rokov, čím zjavne dochádza aj k vzniku škody, keďže nehnuteľnosť toho času nie je možné predať či prenajať, a tak brať z majetku sťažovateľa plody.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Predmetom konania o ústavnej sťažnosti je preskúmanie opodstatnenosti argumentácie, ktorou sťažovateľ namieta, že v napadnutom konaní, ktoré prebieha na úrovni všeobecných súdov už 18 rokov a doteraz nebolo právoplatne skončené, dochádza v dôsledku nemožnosti užívať nehnuteľnosť, ktorá je predmetom napadnutého konania, k porušovaniu jeho práv podľa ústavy, listiny, dohovoru a dodatkového protokolu.

8. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05).

9. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napáda výlučne postup všeobecných súdov, pričom porušenie svojich práv odvíja od toho, že tieto súdy dosiaľ nerozhodli o veci, ktorej je účastníkom konania. Súčasne však tvrdí, že v merite veci už bolo rozhodnuté, avšak nie právoplatne. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že rozsudok okresného súdu č. k. 1 C 394/2002 z 13. júna 2018 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 9 Co 7/2020-2673 z 25. marca 2021 dosiaľ nenadobudol právoplatnosť z dôvodu nedoručenia rozsudku krajského súdu všetkým účastníkom konania. V tejto súvislosti sa žiada dodať, že veľký okruh subjektov na strane žalovaných vrátane prítomnosti medzinárodného prvku vyhodnotil ústavný súd v náleze ako okolnosť spôsobujúcu faktickú zložitosť veci. To však nebráni tomu, aby ústavný súd konštatoval, že v danej veci už existuje konečné rozhodnutie všeobecného súdu, a že v dôsledku toho nie je medzi postupom okresného súdu a krajského súdu, ktorý sťažovateľ namietal, a porušením jeho práv príčinná súvislosť.

10. S námietkou sťažovateľa o neefektívnom postupe všeobecných súdov v napadnutom konaní sa ústavný súd už vysporiadal v náleze, ktorým (okrem iného) priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 eur na zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia jeho práv.

11. Napokon je potrebné uviesť, že o merite veci môže ústavný súd zásadne rozhodovať len v prípade takej ústavnej sťažnosti, ktorá smeruje proti konečným rozhodnutiam orgánov verejnej moci. Spravidla musí ísť o rozhodnutie, ktorým sa súdny spor končí a strana sporu nemá možnosť inej právnej obrany než využitie inštitútu ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ sám vymedzil rozsah a dôvody svojej ústavnej sťažnosti, ktorými je ústavný súd viazaný [§ 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], pričom rozhodnutie okresného súdu vo veci samej v spojení s rozsudkom krajského súdu, ktoré sťažovateľovi zjavne už bolo doručené a ktoré v zmysle § 124 zákona o ústavnom súde prípadne mohol napadnúť ústavnou sťažnosťou, nenamietal.

12. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. V závere ústavný súd dodáva, že obdobnú ústavnú sťažnosť sťažovateľa súvisiacu s iným konaním, v ktorej argumentoval totožným spôsobom, odmietol uznesením č. k. IV. ÚS 640/2021 zo 14. decembra 2021, pričom pri svojom rozhodovaní vychádzal z inej procesnej situácie, keď v merite veci ešte nebolo rozhodnuté ani súdom prvej inštancie.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2022

Miloš Maďar
predseda senátu